

LACKFI JÁNOS

Mi kék a kék

E házban élni volna jó,
az asztalon kecsöp, majó,
minden szín itt-ott megfolyó,
partra kicsapó színfolyó
hátán színreflexes hajó.
A színfolyamban élni jó,
a színvonal nem változó,
bolygó, imbolygó fémgolyó,
melyen a fények táncoló
alakja bolyg, piros a hó,
meg kék, meg zöld, meg lángoló.
Márványfagyások árnyaló
ikrázódása, mintha ló
horpaszán semmivé haló
fényreflex – élni volna jó.

Jó lenne házban élni még,
megfújni, hűlni, jó ebéd,
hez szól a nóta, semmiség
és mindenség, ha összeég,
nem csak odaégett ebéd,
összeérve lehull eléd,
hogyan az angyal bújjon beléd,
belénk, belém, kilég, belég
zeni a zengő lég lehet.
Vant és voltat átérzenék
e házban jó, hol földhöz ég
és éghez föld nőtt, térzenék,
alkonyok összevérzenék,
rajtunk anyaszült bőrzekék:
mi zöld a zöld, s mi kék a kék!